Lietas Nr. 142260412
Lietas arhīva Nr. 104AA-0586-14/31

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 29.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Jansone,

tiesneses L.Kuzmane un Ā.Ždanova,

2014.gada 19.maijā rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[32]. panta septītās daļas, sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 3.februāra spriedumu,

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Policijas pārvalde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas pārvaldes inspektors 2011.gada 14.oktobrī /pers. B/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA860211 (turpmāk arī – protokols). Protokolā norādīts, ka 2011.gada 14.oktobrī plkst.14.53 /pers. B/ vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 308 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa Satekles ielu no Marijas ielas puses Elizabetes ielas virzienā, kurš aprīkots ar taksometra speciālā aprīkojuma elementu – taksometra skaitītāju, taču transportlīdzeklis nav reģistrēts kā taksometrs.

Minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.[32] panta septītās daļas.

[2] Ar Policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja 2011.gada 24.novembra lēmumu Nr.050/PA860211 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) nolemts /pers. B/ saukt pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[32] panta septītajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu. Transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods 113.83 *euro* (Ls 80) apmērā.

[3] Ar Policijas pārvaldes 2012.gada 28.februāra lēmumu Nr.723 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[4] 2012.gada 5.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemta /pers. B/ sūdzība par Lēmuma atcelšanu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 3.februāra spriedumu (turpmāk arī – spriedumu) atstāts negrozīts Valts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012.gada 28.februāra lēmums Nr.723, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Spriedums pamatots šādi:

[5.1]Tiesa konstatējusi lietā šādus pierādījumus:

2011.gada 14.oktobrī /pers. B/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA860211 *(lietas 16.lapa)*. No protokola izriet, ka /pers. B/ 2011.gada 14.oktobrī plkst.14.53 vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 308 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa Satekles ielu no Marijas ielas puses Elizabetes ielas virzienā, kurš aprīkots ar taksometra speciālā aprīkojuma elementu

– taksometra skaitītāju, taču transportlīdzeklis nav reģistrēts kā taksometrs.

Fotogrāfijas *(lietas 25.lapa)*.

/pers. B/ 2011.gada 14.oktobra paskaidrojums *(lietas 17.lapa)*, kurā viņš norāda, ka pasažiera pārvadājumus veic atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām saskaņā ar darba līgumu.

Rīgas domes Satiksmes departamenta Pasažieru pārvadājumu pārvaldes Kontroles dienesta darbinieka /pers. C/ 2011.gada 14.oktobra paskaidrojums *(lietas 18.lapa)*, kurā viņš norāda, ka veicot autopārvadājumu kontroli Rīgā, kopā ar ceļu policijas inspektoriem /pers. A/ un /pers. D/, tika pārbaudīts mikroautobuss Mercedes Benz, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Pārbaudes gaitā tika konstatēts, ka mikroautobuss ir aprīkots ar taksometra skaitītāju, bet mikroautobuss nav reģistrēts kā taksometrs. Par konstatēto pārkāpumu ceļu policijas darbinieks noformēja administratīvo pārkāpuma protokolu.

Inspektora /pers. A/ 2012.gada 23.februāra ziņojums *(lietas 24.lapa)*, kurā norādīts, ka 2011.gada 14.oktobrī strādājis kopā ar jaunāko inspektoru /pers. D/ un policijas ekipāžu. Rīgā, Elizabetes ielā 24, plkst.14.53 transportlīdzeklis mikroautobuss Mercedes Benz Sprinter 308, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kuru vadīja /pers. B/, veica pārvadāšanu (pasažierus), izmantoja transportlīdzekli, kas aprīkots ar taksometru skaitītāju ar vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementiem, bet nav noteiktajā kārtībā reģistrēts kā taksometrs. Vadītājs /pers. B/ paskaidroja, ka viņam ar tādu transportlīdzekli liek pārvadāt priekšnieks, jo nevar atrast citu darbavietu. Taksometra pasažieri bija neapmierināti un teica, ka viņi nevarēs tikt uz Olaini. Tika sastādīts administratīvais protokols.

No lietā esošajiem pierādījumiem – 2011.gada 14.oktobra administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA860211, fotogrāfijām, /pers. C/ 2011.gada 14.oktobra paskaidrojuma, /pers. A/ 2012.gada 23.februāra ziņojuma - redzams, ka /pers. B/ ir vadījis transportlīdzekli, valsts numurs /reģ.nr./, kas bija aprīkots ar taksometra skaitītāju, un transportlīdzeklī atradušies pasažieri. Taksometra skaitītājs atbilstoši Ministru kabineta 2008. gada 27. maija noteikumu Nr.380 „Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" (*notikuma brīdī spēkā esošie noteikumi*) 2.4. punktam ir viens no vieglā taksometra aprīkojuma elementiem.

SIA /Nosaukums A/ 2009.gada 17.martā izsniegta licence starptautiskajiem pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusiem, bet transportlīdzeklis nav reģistrēts kā taksometrs.

Transportlīdzeklis saskaņā ar Ceļu satiksmes likumu ir ierīce, kas pēc savas konstrukcijas paredzēta braukšanai pa ceļiem ar motora palīdzību vai bez motora. Autobuss saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 1.panta 2.punktu ir autotransporta līdzeklis, kas paredzēts pasažieru (deviņu un vairāk cilvēku, neieskaitot šoferi) pārvadāšanai. Savukārt autotransporta līdzeklis, atbilstoši šī likuma 1. panta 6. punktam ir transportlīdzeklis ar motoru (izņemot traktorus un pašgājējas mašīnas), kuru lieto pasažieru vai kravas pārvadāšanai pa bezsliežu ceļiem.

Ņemot vērā iepriekš minētajās tiesību normās doto jēdziena „transportlīdzeklis" skaidrojumu un interpretējot to sistēmiski un gramatiski kopsakarā ar LAPK 149.^{32} panta septīto daļu, tiesa norādījusi, ka LAPK 149.^{32}panta septītajā daļā ietvertā norāde uz „transportlīdzekli" attiecas gan uz vieglo transportlīdzekli, gan autobusu, kurš aprīkots ar kādu no noteiktajiem vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementiem. Norādījusi, ka neatkarīgi no tā, vai ar vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementu ir aprīkots vieglais transportlīdzeklis vai autobuss, pasažieris, kas izmanto šo transportlīdzekli, tiek maldināts par sniedzamā pakalpojuma būtību (neatkarīgi no transportlīdzekļa ietilpības pasažierim rodas maldīgs iespaids, ka sniedzamais pakalpojums ir taksometra pakalpojums).

Ņemot vērā to, ka saskaņā ar LAPK 149.^{32} panta septīto daļu administratīvā atbildība ir piemērojama par darbību – transportlīdzekļa vadīšanu un lietā ir konstatēts, ka /pers. B/ 2011.gada 14.oktobrī vadīja autobusu (transportlīdzekli), kurš bija aprīkots ar taksometra skaitītāju, kas ir vieglā taksometra aprīkojuma elements, /pers. B/ darbībās ir konstatējama administratīvā pārkāpuma sastāva pazīme – objektīvā puse.

Par LAPK 149.^{32}panta septītajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmi – objektu, ir uzskatāma sabiedriska kārtība, savukārt, /pers. B/ kā transportlīdzekļa, kurš ir aprīkots ar vieglā taksometra aprīkojuma elementu, vadītājs, ir persona, kura saskaņā ar LAPK tiesību normām ir saucama pie administratīvās atbildības (administratīvā pārkāpuma subjekts).

Tiesa konstatējusi, ka lietas faktiskie apstākļi atbilst LAPK 149.^{32} panta septītajā daļā minētā administratīvā pārkāpuma sastāvam.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz to atcelt un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzībā norāda, ka spriedumā nav vērtēts tas, ka LAPK 149.^{32} panta septītās daļas mērķis ir sodīt personas, kuras sniedz nelegālos vieglo taksometru pakalpojumus. Konkrēti, minētā tiesību norma tiek piemērota praksē attiecībā uz gadījumiem, kad pie atbildības saucamas fiziskas personas par to, ka tās vada vieglos transportlīdzekļus, kas aprīkoti ar vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementiem, nereģistrē transportlīdzekli kā taksometru, nereģistrējas Valsts ieņēmumu dienestā kā nodokļu maksātāji, tādējādi veicot nelegālu komercdarbību un maldinot pasažierus.

Minēto pamato arī ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 15.decembra spiedumu lielā Nr.A420593810.

Pieņemot Lēmumu, netika ņemts vērā, ka vadīja transportlīdzekli kā pārvadātāja SIA /Nosaukums A/ darbinieks - autovadītājs, pamatojoties uz noslēgto darba līgumu. SIA /Nosaukums A/ ir izsniegta speciālā atļauja (licence) starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusu un Eiropas Kopienas atļauja pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu, pamatojoties uz kuru SIA /Nosaukums A/ sniedz neregulāros pasažieru pārvadājumu pakalpojumus Latvijas Republikas teritorijā.

Ar transportlīdzekli ar valsts reģ. Nr. /TL numurs/ netiek sniegti vieglo taksometru pakalpojumi, par ko liecina šī transportlīdzekļa ārējais noformējums, kurš izslēdz iespēju sajaukt to ar vieglo taksometru.

Bez tam, Spriedumā nav vērtēts tas, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde 2012.gada 28.februāra lēmumā, pamatojoties uz Ceļu satiksmes noteikumu 245.3. punktā noteikto, norāda, ka aizliegts braukt ar transporta līdzekli, kas aprīkots ar ierīcēm (speciālo zilo vai sarkano bākuguni, skaņas signālu, plafonu, gaismas kontrolsignālu u.tml.) un speciālo krāsojumu, kas saskaņā ar šo noteikumu, Latvijā obligāto standartu un normatīvu prasībām ir paredzēti noteiktiem transportlīdzekļiem (operatīvajiem transportlīdzekļiem, taksometriem, u.tml.) un var maldināt pārējos ceļu satiksmes dalībniekus.

Norāda, ka Policijas pārvalde 2012. gada 28. februāra lēmumu pamatojusi ar tiesību normu, kas attiecināma uz ārējo vizuālo operatīvo transporta līdzekļu un taksometru aprīkojumu, t.i. atšķirības zīmēm, nevis skaitītājiem, vai tam līdzīgiem tehniskiem aprīkojumiem, līdz ar to nav pamata šīs tiesību normas piemērošanai, jo viņa vadītais transportlīdzeklis nav aprīkots ar minētajā tiesību normā uzskaitītajām ierīcēm un speciālo krāsojumu.

Secina, ka lietas faktiskie apstākļi nesakrīt ar tiesību normas tiesisko sastāvu, līdz ar to attiecībā uz viņu nevar iestāties LAPK 149.^{32} panta septītajā daļā paredzētās tiesiskās sekas.

Spriedumā nav ņemts vērā viņa arguments, ka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību nosaka uz pierādījumu pamata. Viens no pierādīšanas līdzekļiem ir protokols par administratīvo pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīts ne transportlīdzeklī uzstādītā skaitītāja tips, ne skaitītāja numurs, līdz ar to no administratīvā pārkāpuma protokola nav iespējams konstatēt, kāda veida skaitītājs ir uzstādīts transportlīdzeklī ar valsts reģ. Nr. /TL numurs/.

Līdz ar to nav saprotams, pamatojoties uz kādiem pierādījumiem ir konstatēts, ka transportlīdzeklis ar valsts reģ. Nr. /TL numurs/ ir aprīkots ar kādu no noteiktajiem vieglā taksometra speciālā aprīkojuma elementiem.

Policijas pārvalde 2012. gada 28. februāra lēmumā norāda, ka SIA /Nosaukums A/ izsniegtā speciālā atļauja (licence) starptautiskiem pārvadājumiem ar autobusu un Eiropas Kopienas atļauja pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu, nenozīmējot, ka autobusā drīkst uzstādīt taksometra aprīkojumu.

Taksometra skaitītājs, kura nosaukums šajā gadījumā atspoguļo tikai tā tehniskās īpašības, netika uzstādīts autobusā kā vieglā taksometra speciālais elements, bet kā ierīce, kas pēc reģistrēšanas nodokļu administrācijā nodrošina ar nodokļiem apliekamu darījumu, kā arī nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanu.

Papildus norāda, ne Policijas pārvaldes lēmumā, ne Spriedumā nav norādīti lietderības apsvērumi, kāpēc viņam tika uzlikts naudas sods, kas pārsniedz minimālo, it īpaši ņemot vērā to, ka iepriekš nav administratīvi sodīts netika un viņa apgādībā ir trīs personas.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka ir pamats apelācijas sūdzības izskatīšanai rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2014.gada 3.februāra spriedums atstājams spēkā.

[9] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

[10] Ņemot vērā iepriekš norādīto, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus par faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, kā arī to juridisko pamatojumu, tie kopumā ir tikuši izvērtēti Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012.gada 28.februāra lēmumā Nr. 723 un Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 3.februāra spriedumā un Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka nolēmumos noradītais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tam pievienojas un atbilstoši LAPK 289.^{13}panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

[11] Krimināllietu tiesu kolēģija piekrīt Administratīvās rajona tiesas tiesnese s spriedumā secinātajam, ka /pers. B/ 2011.gada 14.oktobrī plkst.14.53 vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 308 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa Satekles ielu no Marijas ielas puses Elizabetes ielas virzienā, kurš aprīkots ar taksometra speciālā aprīkojuma elementu – taksometra skaitītāju, taču transportlīdzeklis nav reģistrēts kā taksometrs, tāpēc sūdzības iesniedzējs ir saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.32panta septīto daļu.

Tiesu kolēģija piekrīt tai Ceļu satiksmes noteikumu normu interpretācijai, kāda ir sniegta lestādes amatpersonu pieņemtajā lēmumā un Administratīvās rajona tiesas spriedumā.

Tiesu kolēģija norāda, ka atbilstoši LAPK 243.panta ceturtajai daļai, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Tiesu kolēģija secina, ka Administratīvās rajona tiesas spriedums, tāpat kā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012.gada 28.februāra lēmums satur izvērstu un detalizētu motivāciju, kurā ir analizēti ar pārkāpuma izdarīšanu saistītie lietas apstākļi un norādīts uz /pers. B/ izdarītā administratīvā pārkāpuma būtību. Vainas konstatēšanai ir izmantoti ticami attiecināmi un pieļaujami pierādījumi.

/pers. B/ sods ir piemērots tiesiski un pamatoti un tā samazināšanai nav pamata.

[12] Ievērojot iepriekš izklāstīto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība, ir noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 3.februāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Sprieduma sastādīšanas un pieejamības diena 2014.gada 29.maijs.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Jansone

Tiesnese (personiskais paraksts) L.Kuzmane

Tiesnese (personiskais paraksts) Ā.Ždanova